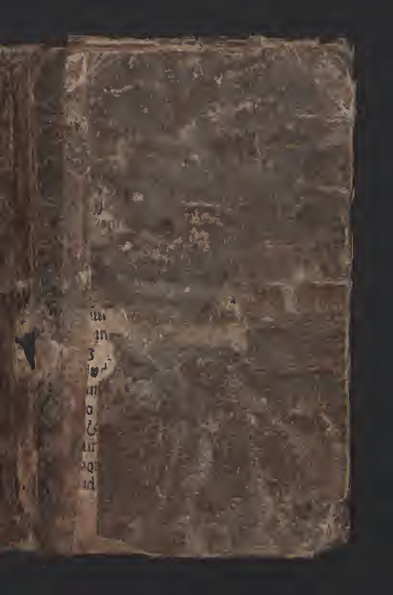

Landspættir af Kólak: 8 ferd. 15 mbr

Parappa Curstfl: og Landbrf. 1 — 10

1 Kaupflad: 2 — 16.

3 fremur

um þessu er verð um að sja það og þessu
að leit. Hinn hafði er aftur um að gefa mér agn
og málit og þá helstu til að hafa fengið yður.
sem um það verður verið og eorru.

Gud! se þess! rétt gætt þess til, að hlýna mynd
ver, en þá segid ið kinnhafa verid hafni þess
Einmanadar þessu. hefur mátt kallað þess. er
neðrasta, allt þessu a þessu dag, þessu
hesta, þessu lánst þessu til þessu þessu.

þessu þessu gætt þessu, væn og aðgætt

35443

John Penniman

Sálma
og
Bæn-Dver,

haldandi
Tvenngr Biku-Bæntir
og

Eina Biku-Sálma,
afant

Hátíða-, Miðsárslepta-
Sakramentis- og Serda-
manna-Bænum
og
Bæn um góðann Afgang.

Vid Hvar Klaustri, 1820.

Prentað á Forlag Jólans konunglegh
Vísinda Stiptunar,

af Bakkóri og Bólfrýðjara Eftagfyrir.

Til Lesarans.

Par Bætur, sem þetta nóa Upplag þessa Bænagvers inniheldur, eru allar frá hendi Prestsins til Mela og Leirár Sólna í Borgarfirði, Hra. B. Urngrímssonar, nema Níðarbænin og Bæn eftir predikun á Sunnu og Helgidögum, hverjar eigna má undirskrifudum. En Víkna-sálmarnir eru qvednir af þessum, nesall: Státt upp í Lædir, og Til hafs sól bradar fer, af Alenóri Prófasti Jónesyni. — Gríld er þagust þjódum, Ljómar ljós dagur og Morgunfundin mig hjin stjara fjatir, af Christjáni Prófasti Jóhannesyni. — Ljósid dags fagurt ljómar enn, af Jóni Presti Hjaltalin. — Gimin-sól vendi í haffins kant inn, Ljósa á vængjum leid einn dagur og Sólin rann, ljós leid, af undirskrifudum. — Aft þina, Gud! enn mjer bódar, Enn til ljósa alvald þitt og Gud Lædir! sem oss geymr vel, af Þorvaldi Prófasti Þóðvarsfeni. — Dagur austur lopt uppljómar, af Þórarni Presti Jónesyni. — Syrir gott allt þig gófgum vjer, af Þorsteini Presti Sveinbjarnarsyni.

Videygar Alenóri, þ. 10da Mars 1820.

Dr. M. Stephensen.

I. Bifu-sálmur og Bænir.

Sunnudags Morgun-sálmur.

Lagid: Þeir þackir gjorum.

Ljósar ljós dagur, lífs ljúfust þagur;
sjá! ljós sveit vefur, sól nótt burt;
þrefur; enn þódur alda, elífum gjalda,
þeck skal þrefalda,

2. Þof hátt skal hljóma, hjálp og náð
róma, Guðs geymslu bestu, gæðska nægd
meðnu; þacklátt þreyum, þar til burt
deyur, sonð hatuð segjum.

3. Vort kall vel ræðum, vort gagn
rétt sælum, þittumst Guð eina, elífum
dygd þreina, sátt og samlyndi, sem ee
lífs yndi, þæn og blidlyndi,

4. Þerum von: góðir, vel þolinmóðir,
þrautir afþreyum, þó þér stríð þejum,
sist Drottinn sefur, sinni lífn þesur, þeit:
id, hjálp gefur.

5. Mitt líf, mínú andi, minn reust
þagjandi, o Guð upphæða! um þinn

þess ráða, vel sé viðtamin; vegsæmd skal
famin, þér og þeð, Amen!

Sunnudags Morgun bæn.

Mín sála lofar Drottinn, og mín
andi gleðst í Gudi-Fressara
mínnum! Því hann hefir gjort mikla
hluti við mig; hann hefir minnt sín-
ar misfunar, og völduglega vörð-
veitt oss í næturinnar myrkrunn,
géfð oss vært að sofa, og heilsbrýgd-
um upp aftur að standa. Öffrum
þar fyrir Drottni þaklætinu; og
gjöldum einum hærsta vor heit! Það
sé vor ydja og einfa unadsæmd nú
strax á morgni þessa Drottinsdags;
því þess vegna erum vér svo dásam-
lega verndaðir í nótt og allt hínagad
til. Glemmum ekki, að dagurinn
er einum til þess ætlaðar og gíf-
inn oss, að vér á honum minnast
skulum Drottins dásæmda, og helga
vora sálu, með bæn og andakt, hon-
um til þjónustu. Drottinn Gud!
ón þín megnun, vér ekkert; send

oss því þinn Andar, fá er upplósi
oss og leiddi í allan sannleika, svo
vér hafa konnum vora lýstingu í
þinu legnáði. Gef oss með breinu
hjarta að þirtast fyrri þér; upplós
vorn skilning; helga vorn vilja fyrri
þitt ord í dag, svo vér af þess heyrn
og lestri færa konnum mínu ávort
þér til dýrðar, en oss til ríkislegra
sálshjálpar nota, fyrri vorn Frelsara
Jesum Krist, Amen!

Sunnudags Dvöld sálmur.

Lagid: Þú se þér góð gjöf.

Gólin rann, ljós leiddi, ljáfur Guð mig
stydja, í dag vann og neidd; allri
burt að rydja, af því hans er greidd, allum
líku, að bidja, enn skal minn ydja.

2. Vert mér þ. ótt, veg þinn, vel, ó
Guð! ástunda, og að spjótt, eð sinn,
eunda lífs lgrunda, seo þessi eótt hug minn,
þéðan burt þá spunda, til feginn-sunda.

3. Vert minn dád æ er, að og mentir
dolina, gjörvallt fád, Guð! þér, gáf eð
mitt, andshua, vörðstá dád í vótt mér,
ná eg sel í þina, umsjón og þína.

4. Mæc ei neyð mun þá, mædu' og
gulda valda; ef lífs- sfeid og þrá, endar
helid falda, gæst mæc þreyð, Gud sjá,
gledi' og dýrd margfalda, um aldir alda.

Sunnudags Qvöld-bæn.

Drottinn! þér einum tilheyrir
dýrdin og heidurin, þacklætid
og losgjörðin fyrir allt gott oss
veitt og gæfid, og einfnum fyrri þessa
dags dýrmætn velgjörðir. Eptir
þinni mikilli miskunsemi, hefir þú
eckí einungis varðveitt vörn andar-
drátt, gládt og endurnært vort líf
med margfeldum gædum, heldur
þar á ofan framboðid oss, í þínu
fannleiðsins orði, lífid og sálubjálpi-
na fyrir Jesúm Krísta: Þénnt oss
að þeckja meðolin til vortar þyr-
mar, og sýnt oss mótann hverning
vér lífa ættum, svo vér réttilega
þynnum að færa oss í nyt og gled-
ja oss við þínar gáfur, gættum von-
gladir umboðid mótlætid, og feng-
jum stáðist á þinni vöndu tíð. Þú

hefir, í þínu heilaga orði, láttu sá-
færa oss nú það, sem vér annars
daglega þreifum á í voru lífi: að þú
ecki viljir syndugs manns danda,
heldur að hann betri sig og lífi, já,
lífi hér svo farsæll, sem nút er í þessu
dandlegleikans holdi, en eilíflega
fullsæll annars heims. O! að allt
þetta væri oss nú ecki þegar glevint,
heldur að vér í gvesd út af sefna-
mættum með þeim einlæga ásetu-
ngi: að komanda morgni og alla
vora æfi hédanaf, að framkvæma
það í verðinu, sem vér á Guds orði
numid þesum; svo verður svesna
oss í nótt og allar nætur vær og
blessaður, og vor síðasti danda: dúr
jalubjálplegur innangangur til eilífs
ljós og lífs, Amen!

Mánadags Morgun-sálmur.

Þagid: Herra! Þíu þal heidur og lofning gr.

Morgun-stundin mig þíu þjæra þatir,
mér nátt-blundinn gífinn væra, sæt

ir, Gud! eg beidi, glæp mig sneidi, gafu
leidir, greidi og nendir bæti.

2. A dags róli og í bóli náða, andum
hjól þó biltist, skjólið dæða, veri landi,
voru og standi, varni grandi, Gud, þugg-
andi hrjóða!

3. Biltling jarðar, brentling daga og
nætur, beint áqvæðar; Gud svo hagar
mætur, eins náttblund, sem árdags stund,
og aðrar mundir, fjæta lundir lætur.

4. Ef þér flæðast að vandræði sjáum,
ell þau græðast, dhrðar gæði er fáum;
þeims um svæði, þug þó mæði, þrigeð,
þelæði, æðra næði ndum.

5. Mig þesalann, minn Jesú! ásjáðu,
mér yndalann tegnuð tinnar hjáðu! tíð er
þeumyr, tlini naumyr, tál þeims glaum-
ur; að mér aumum gáðu!

6. Þessi dagur þá lífs, tldum þallar,
þer hurrðræðast þljóða um fíð gjereðallar.
Þeimi Alvalda, þeck skal gjalda, þann
margfalda, þris, um aldir allar.

Mónadags Morgun-bæn.

Lofa þú Drottin, mín sál! og allst
hvad í mér er vegsami hans hei-
faga nafn! Þig viljum vér þacklátir

þrifa, vor Skapari og vor Gud!
 sem oss varðveitt hefir frá allri ó-
 lucku á aflidinni nóttu, gífir oss
 værd og ró, og með endurnærandi
 svefni styrkt svo vora frapta, að vér
 gétum nú með hraustum líkama og
 glæðværum anda gengid til vorra
 þóssana, mætt dagsins mædum, og
 dhrkad þig með trúlyndu ervidi í
 þeirri stétt, sem þín alvíska forsjón
 hefir oss í setta. Og! allt eru þetta
 fædurlegar velgjördir við oss óverð-
 unga, góði Gud! Þó vér svo sjaldan
 höfum við þær kunnast, og — þú
 midur — enn sjaldnar brúkad þær
 svo trúlega, sem þú tilætlað hefir.
 Gyrrgéf, mildi Gadir! vora van-
 gættu fyrri Jesú skuld! og gíf oss
 náð þína framvegis, að vér ætíð
 miknigr-séum, hverjum vér höfum
 líf og hrausta frapta að þakka, og til
 hvers og hvernig vér verja egum
 þessum dhrmættu gófum, svo vér
 ætíð séum vissir um þína velþöktu-
 m á oss. Lát þenna þanka vakandi

vera í vorum sálum á þessum degi,
í öllum vorum verkum og umsvif-
um, þá munu vor fyrirteki vel succ-
ast, þín náð fylgja oss, og þitt full-
tengi styrkja oss; því hefir þú lofað,
og þín loford bregðast aldrei; ell
þín fyrirheit eru já og Amen!

Mánudags Andeld-sálmur.

Lagid: Lángar mig í lífs holl.

Hollid er þægust þjáðum, því þán þress-
ing tilþyr, Guds að gæðsku ráðum,
gjörðist nóttin mörk þyr, skjar frá lyði
og láðum, laungum þegar sól sýr, aptur
værd aðsýr.

2. Lof þeir Lifs, forngja, líf sem
gennir vort þrátt, sætlega þal þungja, sál
og tunga min þátt, nðrei náð umfring-
ja, ná mig lætur sinn mátt, og hlynnir
að dátt.

3. Ná áfalla nðtt-vann, náðir láðir
sá menn, allann þennar óttann, yfirgnæst
værd enn, lífs umferdar flóttann, sarsal-
endar hölld senn, laun sáum þá þrenn.

4. Mína daga mig lær, minn Gud!
telja svo þér, að eg skynji allnar, er lífs

asta qvöld mér, endling þegar öll fær, afsta
flundin hjá þér. Þú betra líf hér.

5. Mæ þú minn Gud vel eg, minnum
lífi á v. gt. aldur þvar sent el. eg, eins á
nótt og degi, forþón þans mig fel. eg, fyrri
tign þans þuegi, og æðst lof segi.

Mánadags Qvöld þán.

Vertú hjá oss, Drottinn! Þýlad
qvöldi tekur; dagurinn er þegar
líðinn og myrtrid yfirfelliur. D-
teljandi eru þær háskafemdir, sent
oss og voru veika lífi máské þúnar
fén á þessari nóttu; æ! vér veikar
og skamshnar manneskjur þekjum
þær hverki né fáum þeim afstórt.
Þor máttur er rír, en vóðinn hver-
vetna, þorfin mífil; vertú þvi eðt
fjarlægur, heldur statta hjá oss,
Drottinn, vort hjálpræði! á þér
einum er öll vor von, lát oss eðt til
skammar verða. Þú einn þekkir
grant og sjer hvíllt skadræði þess
nott máské hafi oss bútd, þú veitst
líka ráð og meðel til að afvenda

því; þinn er mátturinn og dýrdin
 að eilífu. Þanna elsum vöðva að
 granda oss eða nöckru því, sem þú
 oss gífir til vndis og nota í líf-
 inu. Þín náð og umfering oss,
 þinn máttur hlífir oss, þín forsjón
 vaki yfir oss, þá kann oss ekkert slíta
 að henda, svo hlýtur ógjæfan sjálf
 að snúast oss til værdar og heilla.
 Því trausti leagjum vér oss óhult-
 ir til svefns, offrum þér andmjúku
 þacklæti fyrir dagsins velgjörninga,
 og afhendum oss svo, með lífi og
 sálu og öllum efnum, í þínar hend-
 ur. Vertú hjá oss í svefni og svefni,
 og vertú vor Guð í lífi og dauða,
 Amen!

Þriðjundags Morgun-sálmur.

Lagid: Þaðir vor, sem á himnum eru.

Þriðja dags sagurt ljómar enn, líf breiddir
 út og gleði senn, minn fyrsti þánni
 því nú sé, þacklæti Guði lata't tje; að eg
 uppihinn fro: og fri, jarid gét til minns
 verks á, ng.

2. Þ værdar skauti sætt eg soaf, soefu-
inn mér nãa krapta gaf, minn líkam' sál
og hás mitt þér, í hendu geymdir, Drott-
inn! þér, sú fœdurlega forsjón þín, forð-
að þesir oss neyð og þín.

3. Þér forir sál og málid mitt, minn
Gud! veggisamar nafnid þitt; minn hjarta
traust og atþvarf allt, á meðan lífi eg,
vera skalt; þvi hvorn sem á þér þesir tró,
Herra! ei yfirgefur þú.

4. Hjálpi! eg uppselli þér í dag, þvæð
þú bændst og minn styrkir þag, atid stunda
med allri gát, annara' og mína velfærd
lát; fótsporun Jesú fylgja þér, svo sál
eg þinna dýrd þjá þér.

Þridjudags Morgun-bæn.

Góssöng þú end rísn Drottinn Gud
þínum, þínum verndara og víð-
haldara, er svo fœdurlega þesir vak-
að þfir oss med hlífð síni og vard-
veitflu á umlidnum nóttu, að eckert
vondt þesir náð að snerta oss né það
oss víðkennur; myrkrin gjordi þann
oss að verju, hvíllurúmíð að grida-
lið, sœfuna að endurnæringu, og

nú gefur hann ofs með nýjum degi
 nýja roksend um þad, hverfu hjart-
 anlega gödur og gæðsturkur Þad-
 ir og verndari hann er sinna van-
 máttugu barna. Vér viljum því
 uppyvaknadir birja þína lofgjörð,
 framtelja þínar velgjördir, og með
 hjartans bæklæti vidurkénna vorn
 óverdugleika til þeirra og alls þess
 góða, er þú á affidiñi nöttu og allt
 hingat til þessir audshnt ofs. QE!
 hvað erum vér, Drottinn! ad þú
 audshntir ofs svo mikla hluti? ad
 þú þannig shntir á ofs stærðþinnar
 miskunar og trúfesti? já, því meira
 gött, sem þú gjörir ofs, því fram-
 ar viltú locka ofs til elsku og hlýðni
 vid þig. QE! Skyldum vér á þess-
 um degi neita þér, góði Þadír! ad
 fylla svo notafæla skyldu vora? nej,
 í þínum þrapti viljum vér gánga á
 mótt dagsins freistíngum; stattu
 ofs til hægri handar, svo vér ecki
 hrossum, engann hlut adhyllumst,
 sem þú bañad þessir, eckert frammar

óstundum, enn að þócknast þér, og verða sælir við elskuna til þín; svo verðum vér blessaðir af þér, blessaðir í innængi og útgánga, blessaðir fyrir Jesum Krist, Amen!

Þriðjudags Qvöld-sálmur.

Lagid: Hjarta, þókar hugur, fúni.

Þóss á vængjum leidd einn dagur, lengst í vestrið fæð oss inn; einn þá veitst þvert annar fagur, í austri reynur nekturt sinn, Herri Guð! sem þessir rétt, þinn inljósum midin sett; ótal viltu verkin ljóma, vald og gæðsku' er þína róna.

2. Þér af hjarta þeckum glæðir, þenna tíðinn fæla dag; öllum meinum af verndaðir, allra leitst í mildi þag; gef að minnumst allir á: enn nær dauða þar oss fæ, gef þótt lífid vel svo vöndum, viss þe hlífd í þínum höndum.

3. Blund á oss lát setann fíga, fíga þér þinni fædur vörn, í nótt, sem mást þe náfæld þessga, ná þín andmjál fæla þörn. Sofni augað dauða: dæ, draumi fælin vafni ár, frá nátt: dægra þyminu þessga, þessdar ljóss þínu vafni.

Þridjudags. Qvöld. þæn.

Góði þínnestí Gadir! í þér lif-
 um, eruut og hrærumst vér,
 frá þér einum flótur öll góð og öll
 fullkomin gjöf niður til vor; af
 náð þinni erum vér til, og þín trú-
 festi lét oss aflífa þennan dag; það
 víðurkæunnir vor sála með hjartans
 þacklætti á þessari qvöld-stundun.
 Gadir! þín godgírni er og hefir ver-
 td þfirgnæsanleg þfir oss, en vér höf-
 um svúdgad; vér höfum notid þína
 velgjörda og gládt oss við þínar
 gáfur, en tíðum gleymt þér, gjaf-
 arannum allra góðra hluta, og þó
 hefir þú en í dag ecki látid þér leid-
 ast að gjöra oss til góða. Þú hefir
 verndad oss frá öllu skadrædi, og
 uppfyllt alla vora nauðburft, svo
 vér þvíf fúsari og varengdarsamari
 vera skyldum til að lífa þér einum
 í heilaglétti og réttlætti; en — æ!
 vort gálegu! dagu inn er líðinn,
 margt gótt er á þonum forsonað.

sem vér þó áttum og funnum að
gjera, og margt það líst aðhafst, er
þú bannad hefir; það vitnar vor
samvitska. **QE!** ef þú nú vildir
gjera vild oss eptir vorum tilverfu-
adi, þá yrði nóttin hegningar- og
eynda-nótt og hvílu-rúmið bana-
sæng; en það hugbreytir oss: að
þú ert óendanlega godur og miskun-
samur Gud; þessvegna vogum vér
audmjúkir að biðja: lát ekki þína
nád vild oss með deginum enda taka.
Fyrirgét, fyrir Jesú dýra danda,
fyrirgét vorar margfoldu syndir,
og frelsa oss frá þeirra stráfi og
öllu öllu á komandi nóttu! Vér er-
um þess fullvissir, að þú heyrir
vora audmjúku þæn, ~~þú heyrir vora þæn~~
mikil fyrirgefning, Amen!

Midvikudags Morgun-sálmur.

Lagid: Hverr ser fast heidur.

Sátt upp í hæðir, mitt hjarta lýpti sér;
Gud, sem nú gæðir, mig gleði, losa

bet; nðann dag vott um nðað eg sje, náð,
nú sem lætur :: náðugur Gud í tje ::

2. Hans-náði þeyra, þá þó eg andvarp
flect, fást þodureyra, fann mína naudsýn
gleggt, þá fyrsta þerjast þerfin vann, nat
ðssá þod eg :: og Amen! sagði þonu ::

3. Gud! þverju gjalda, gjes þína má
eg ná? þeck þáfundfalda. þér bet eg fram
í trá, að um mig hugað enn sé þér, gés
gáfur þinar :: að góðu verði mér. ::

4. Enn frammar ferir, særist eg í fs á sjeid,
gés. æ eg gési, gengid fram dögðaleid! taf-
mark míns lífs sé tafmark þad, ofs þýst að
fiana, :: nær flýjumst eillisd að. ::

Midvítudags Morgun bæn.

Lofað og vegsamad sé þitt dýrðar-
fulla nafn, Drottinn Gud! sem
en þá í þótt ándýnt þerit ofs vægd
og miskun, hlíft ofs víð öllu má-
legu syndastraffi, neyd og ólucku,
en gésid ofs rósamann svefn og hœga
hvíld; vora þrapta þerir þú end-
urnært, og viðhaldid vorri heilsu.
Allt gott þyggaum vér af þínni
mildu hendi; þú fyllir vor hjörtu

med fagnadi, og gífur oss, jafnvel
hér á jördunni, að njóta margs-
konar unadsemda og ánægju í líf-
inu. All þín verk og viðhondlan
við oss, er einstíær náð og góð-
girn; þú þriggir og tryptar oss,
þó vér því seguam verdum hugg-
uninni; þú sendir oss mótlætid,
til að anduðkja oss, og læra að
meta og smækka gleðinnar iundæli.
Nóttin og myrkrin minnir oss á,
hversu dýrmætur velgjörningur
dagurinn og ljósið er, já, allt það
er þú gjörir sé harla gott. Gíf oss
med þessu hugarfari að taka hvers-
ju því, sem oss mæta kann í dag,
veri það blítt eða strítt, það er oss
þó allt höfst og blétt af þinni
þeudi. Þegar vér að eins lærum að
færa oss það í nýtt eptir þinni til-
ætlun. Vardveit og blessa oss
þínar gáfur, og gíf oss að njóta
þeirrar gleði af þeim, sem þér er
þökkunaleg. Vænbeyr oss, og upp-
tyll vora nauðþurst í dag, eptir

þínum þrúðar ríkdómi í Jesú
Kristi, Amen!

Miðvikudags Qvöld-sálmur.

Lagid: Als upp, mín sál! að nóu ná.

Þyrt gott allt þig gefgum vér, Gud!
sem oss náð og miskun tjer, eg þó sé
mörgu minna, lífussamt g þú þitt, loquæði
mitt, láti náð þjá þér finna.

2. Hjálpi í dag tjedir mikla mér, mig
þjartanlega tókst að þér, þænþeyrdir blíðt
sem födir, mig og mitt þús, miskunar-
fás, frellir og forþorgadir.

3. Allt þvad eg er og andi fá, í mér
gláðvær, sent hugfar á, að þín þýrd ebl-
ast væði, allt þvad minn þag, eblði í dag,
eru þín væðeíð gæði.

4. Þyrt þínni elþku og mátt, annastá
mig um þessa nátt, sjá ei til þunda míuna,
í deuoans neþo, auþþerjar Gud! aðþod
látiá mig finna.

Miðvikudags Qvöld þæn.

Þíllfi, óumbreþtanlegi Gud! vor.
ir dagar þurðsláda sem þkuggt,
og allir þlutir þrúngum oss um.

breytast, en þú ert hinn sami að eilífu; þín ár þrotna aldrei, því hjó þér er engin nymbreyting; þín mistun og trúfesti er en hinn santa, sem hún frá eilífi verid hefir; þess vegna lifum vér, o Gud! á þessari qvöldstundu, og höfum, fyrri þína náð, útendad daginn án slifa og ólucku. Ddandlegar þackir séu þér fyrri það, þú gífst hefir oss að þeckja þig eilífaun og ewnbreytanlegaun Gud, sem aldrei kaunt að bregdash þeim, er á þig vona. Dagurinn er lídinn, ljósid flýr oss, allt er forgengilegt; en það er vort traust og huggun midt í óstedugleikanum, að vér egum þig að, þú ert vort ljós og hjartans hlutskipti að eilífu. Hingad til hefir þú veruð að oss, og viðhaldid voru lífi; vörðst þú að framhalda sömu gæðsku við oss; varðveit oss mildilega á komandi nóttu. QE! Þó vér séum þess ómaklegir, sakir vors, óstedugleikis í öllu góðu, þó samt vertu oss náð.

ngur. Forlát oss dagsins marg-
foldu syndir, og sýndu oss veikunt
vægd, fyrri Medalgángarans Jesú
forþénustu sákir, Amen!

Fimmtudags Morgun-sálmur.

Lagid : Hjarta, þáskar hugur, fúni.

Ast þína, Guð! enn mér bodar, upprenn-
andi morgun-sól; þig að þrifa', er
væðir vöðva, væra ljedir hvíld og skjól,
fríst skal vðja' og munnsins mál; mín af
blundi hressia sál, lyptir sér í þinna þæðir,
um þátign þína' og miskun ræðir.

2. Blunds í fadmi' eg lá sem síðinn,
líkn þín vakti' og til mín sá; endurnærting,
næði og fridinn, náðug veitti þín forsjá,
enn mér nýtt gætti ártur fjör, ótal bjóst
mér þeilla - fjör, er þú vildir að eg hlóti,
uppvaknædur og þeirra nýti.

3. Þess þess frapta áttá - alla, er mér
gæfsta nýtt í dag; til þín þenkja' og þig
þakka, í þrautum skal og gleði - þag, lífs
míns Gæðir - legin þín, lífs-regla sé jafna
an mín, yfirvegan óstar þinnar, unad-
semitu sálar minnar.

4. Eg vil þín með lotning leita, og lífs
 við sporid finna hvert, í elsku og dygd þér
 eptir breyta, eins heinskilinn leynt sem
 bert. Þú minn vilja og veikleik sér, vertú.
 aldrei fjærri mér; leid mig svo fram lífs
 hvern daginn, lofs að dýrðar erfeg þaginn.

Símtudags Morgun-bæn.

Þ frá uppgöngu sólarinnar, allt
 til hennar niðurgöngu, sé
 nafnid Drottins vegsamad! Þú
 hefir skapað daginn til ervidis, en
 nóttina til hvíldar ofis og öllum
 sképnun, 28! hvað innilegu ást-
 ar þacklæti erum vér nú ekki skyldir
 að offra þér á þessa dags morgni,
 fyrir svo marga hvíldar nótt og
 værdar-blund, er vér allt hlagað
 til þegid höfum, en vér þó sjaldn-
 ast þekkt höfum, því síður þegid
 sem velgjörð af þinni góðgjörnu
 hendi. Þyrigés, o Gæðir! vort at-
 hugaleyfi, fyrir Jesú skuld! og med-
 tak í náð þad yðrandi þackar offur,
 sem vér nú í hans nafni framber-

um fyrri þig; vér viljum í dag og
 daglega þedanað sjóna vort þacklæti
 ávararsamt í verkinu; vér viljum
 láta það ásannast í eðli og athefnu-
 um, að vér ecki til forgéfins þegid
 þesum þína nóð, og notid vernd-
 ar og vordveitslu í nótt og hingad
 til; þér viljum vér þjóna, þig elska
 og þér hlýða; styrk oss með þínum
 frapti til að framkvæma þenna
 goda ásetning í dag, svo vér lifa
 mættum þér til dýrdar, trúlyndir
 og árvakrir í voru falli og ervidi,
 ávartarsamt í gudhræðslunni, sted-
 ugir í bæninni, heitir í þacklættinu
 og íofgjördinni til þín, þenna dag
 og alla tíma til æfiloka, Amen!

Þíntudags Dvöld-sálmur.

Lagid: O Gadir himnesti og eilífi Gud!

Hinn - sól-vendi í hássins þaut inn,
 Hinnid oss bendir til værdar um sinn,
 leid svo til enda einn lífsdagur minn,
 Hinn vannstú senda mér, Drottinn!

2. Þér,

2. Þér, bíði Faðir! lof þháðsta þer,
þá mig verndadit og öllu frá mér, grandit
vísadit þín gæsfandi þjer, gæðska bleððadi
þvgð mitt er.

3. Þú, sem vel greidit mér gæfunnar
flig, gðer það eg beidi: þín Þedur - þend
mig, annist eg leidi, min önd örugg sig,
í lífi og deyd reidit á þig.

4. Öll þal svo þrundin burt ángist og
þed, er værdar stundin mér gledileg þá,
síðasti blundar þó fligi mig á, sælum
Guds fundi mun eg ná.

Fimmtudags Qvöld bæn.

Gud! vertú ofð syndugum lífins
samtur! dagurtinn er að qvöldi
komin, og vér svo einum degi nær
fluttir eilífdinni, vorum reiknings-
skapar og uppskeru títma; vitni
nú vor sárvitka, hvernig vér bá-
id þesum ofð undir hann í dag.
QE! morg tæfifæri, sem ofð á deg-
inum framboðist þafa til góðs,
eru mildur hagnýtt enn vera skuldi,
og fleirum þó að eilífu fléppt, morg-

um heillastundum ónýttsamlega
 eydt, margir dhrmættir velgjörn-
 ingar þánkalaus af oss medteknir
 og gálauslega brúkadir, eru í dag
 óhættir á oss. **Q!** margvíslegt
 er vort gáleysi! allt þetta vitnar
 nú í gégn oss, hversu þúnglega vér
 erum undir syndina felldir, hversu
 lítt oss dag frá degi ágengt verði
 að fullkomnast í elskunni, í þack-
 lætinu við þig; og hlýðninni við
 þín blesud Bodord; til þessa hefir
 þú þó náðarsamlega sparad oss í
 dag, og svo marga daga, sem vér
 hefðad hefum; æ! gættu þó ekki í
 réttlætiedóm við oss, góði Fadir!
 fyrir þér er enginn maður, ekki
 hinn fullkomnasti jafnvel réttlát-
 ur, heldur myndu oss vægd og vork-
 un! þú vor Skapari! þeckir best,
 af hversu breiðu verkefni vér erum
 gjordir! miðastu þinnar grunn-
 lausu gæðsku í Kristi Jesú, og af-
 plána allt vort ránglæti! takka oss

undir þína guddómlegu vernd og
varatekt á þessari nóttu, og frelsa
oss frá öllu léli, því vér vonum
á þig, Amen!

Föstudags Morgun-sálmur.

Lagid: Sólin upprunnin er.

Enn til ljóss alvöld þitt, á mið mig færði,
af dái síns dái og mitt, dug þrættum
nærði, líf, sem að lá, lánd á förför þinni;
vernd þín, sem viðhélde mér, vottar, eg
enn sé þér, minn Gud! í minni.

2. Því skal mín þacklát sól, þér aldret
gleyma; hegðan, hjarta og mál, höll bod
þín geyma; með nýjum dug, í dag þín fast
ásetur, að stunda dýgd og dád, Deo grát!
gef veikum náð, að breyta' æ betur.

3. Eg er í hættum heim, þans glis mig
letur; en móti þvín þeim, að stöð þín hvæt-
ur; eg megna allt, ef þinn fræptur mig
stýdur, sátt ef mér sendast vann, sökta
það aptur kann, þitt fylgi og frítur.

4. Aldrei yfirgaist þá, þann á þig
treysti; verð skal víssa þá, þou min og
þreyfti; í qvöld eg mun, hst og náð lþsa
þinni,

þinni, að heldst mér á þeim stig, að ótt-
ast, Fadir! þig, svo freid eg finni.

Föstudags Morgun-bæn.

Lofadur sé Gud og Fadir Drott-
ins vors Jesú Krists, og fyrir
hann vor allra náðugi Fadir! vér
byrtumst nú fyrri þér á þessa dags
morgni, gladdir af þinni miskun,
og fagnandi af þínu hjálpræði.
Vér þökkum þinni gæðsku fyrri alla
þína fódurlegu velgjörninga, og
þísum þítt nafn fyrir öfð veitta
værd og vernd á aflidinni nóttu.
Í þínu nafni birjum vér daginn,
og í fullu trausti til þinnar aðstod-
ar, viljum vér ógvíðir mæta dags-
ins þjáningum. Vér lifum í heimi,
fullum freistinga, sjálfir erum vér
breiskir, og vort hjarta táldrag-
andi; æ Drottinn! yfirgefdú öfð
því eðli, þín veiktu börn, lát þinn
ótta vera vakandi í öfð, og þinn
frápt fullkomnast í vorum bæn.

mætti, svo vér aldrei vinnum þad
fyrri svíkula syndarlunnar skémtun,
ad yfirgæfa veginn þinna þodorda.
O vor blessaði Gressari og Tals-
madur, Drottinn Jesú! þið fyrir
oss þinn himneska Fodur: ad hañ
í dag og alla tíma, sem oss ætlað-
ir eru ad dvelja í heiminum, vilji
náðarsamlega varðveita oss frá
heimsins vondu dæmum, fósnum
og hneyslunum, svo vér framganga
mættum víslega, eins og á degi, æt-
tid vakandi og biðjandi: ad fellum
eckí í freistni. Vertú í dag í verki
med oss, og lát vort hjarta rétt-
stíklad finnast fyrir þér, Amen!

Föstudags Dvöld-sálmur.

Lagid: Gief þinni Kristni góðann freid.

Gud Fadir! sem oss geymir vel, gæðstu
mátt þinn og vísu, þitt enn ad lefa
áster þel, og miskun þinni lösa, skál min
þacklat vanda vísa.

2. Eg, sem þús Andar ástgjof hlaut, er
þínum teygðum minni, vesall til þeirra

vagða, er naut, vann ei af missun þinni,
 synd uppgasst mér enn eitt sinni

3. Gud! heilög Vera góð og trú, Gud
 minn, Gud fedra minna! frá móðurlífi
 minn varsta, æ! mætti' eg verdur finna,
 í tölu barna teljast þinna.

4. Feid mig þitt endurlífnað barn, lát
 andar feid mig næra. Drá söfna'eg Þadís
 gæðflugjarn! gef mér hvíld tryggja'og vara,
 eil döms lát mig ei dárinn færa.

5. Þadís! oss háfa forða'og neyð, fel
 og þér mig og minna; þér treysti' og að
 mér tel þinn eid, trygd þes eg reynda
 þína, aumum missun enn munt sýna.

Föstudags Völd-bæn.

Þér þockum þér, Drottinn als
 valdi Gud! því þú ert svo
 góður, að þín missunsemi varir að
 eilífu. fyrir bana erum vér enn
 þá í dag með morgun gæðum rík-
 uglega blestaddir; og frá allri neyð,
 færi og flisum völduglega vernd-
 adir. Þér tilbidjum fyrri þínu
 augliti, og offrum þér andmísku

hjartans þacklæti fyrir allan rík-
 dom þinnar gæðsku, vægdar og
 lönglundar-gæðs, er þú hefir auðs-
 fýnt oss í dag. Medtak, o Gæði
 í náð, þessa ófúllskomnu, en þó ein-
 lægu qvöldförn vora, þú hefir
 grannan andmjúkar bætur, og fyr-
 irlistur ecki vort þetta varma. qvæð
 Gæði! í þína völdugu umísson fel-
 um vér nú aptur líf og sálu, þús og
 eignir, og allt það þú hefir oss
 gæfid. Drottinn! vér erum þín
 handaverk, og í Jesú Krísti felds
 keypt útvalin börn, lát oss ecki glát-
 ast, lát engann hrífa oss af þinni
 hendi. Umírfangi oss þín guddóms
 nálægð, svo að hvert vér sofum eða
 vökum, lífum eða deyum, séum
 vér þó þínir. Gæf oss, o Jesú
 vært að sofa í þínum fríði, að vér
 á morgun gladdir uppvakna mátt-
 um, til að vldfrægja þína dýrd
 þaðan í frá og að eilífu, Amen!

Laugardags Morgun sálmur

Lagid: Heimfisins síðrir forsjón fasta.

Dagur austur: lopt uppljómar, ljófsins
Herra! dýrd sé þér, mikla vernd og
milda dóma, miskun þín ofs jafnan tjer;
morgunrodans blidribránn, blessud einn ný
gledur þán. Af sæng uppreisum sálir og
gladir, að sýngja lof þitt, hjartans Fadir!

2. Skapari þared lhds og landa, lífs
og heilsu veitir hnoss, láti þann sannleik,
ljós og anda, leida, skina og styrkja oss, að
þjóna sér í þeirri stétt, þar þann hefir oss
í stétt; sérhverrt bál, sem mér kann mæta,
miskun vordist þans að bæta.

3. Gud! hvad sem í ellum áttum, ofs
en heilla skapadit þú, eptir sinnum edlis-
þáttum, ebli vora farfald nú; gef oss þenna
góðann dag, góði Fadir! sjá vorn þag,
oss þín blessud gæðska geymi, gæðin full
í betra heimi.

Laugardags Morgun bæn

Allt hvad andardrátt hefir, lofi
Drottinn eilíflega! já, þacka
honum og prísfa hann, mín sál! á
þessa dags morgni, sem verid hefir

Sól og skjoldur yfir þér á umklidinni
nóttu! Drottinn! þú lætur ekki af
að gjöra vel við oss, daglega er
þín miskun nð, hverr dagurinn
segir það öðrum, og hver nóttin
kunngjörir það annari; því skyld-
um vér þá þegja? vér, sem frá mód-
urliði; allt fram á þessa morgun-
stund, reynt höfum þig trúfastann
verndara, Godur og forsvár? æ!
að þessi uppregnandi dagur mætti
nú vekja vorn anda til verdugrar
þacklætis losgjörðar þínu nafni,
fyrir allar fedurlegar velgjördir,
sem þú veitt hefir oss í nótt og alla
umklidna viku, þó vér höfum þrá-
lega syndgad í gégn þér, og van-
rætt skyldu vora. Ebl með oss lyst
og frapta til að endurkaupa trú-
lega tíðina í dag, að umbæta það,
sem á vikunni forsomad höfum, og
að elska þig því heitara, sem þú
fyrigéfur oss fleiri afbrot. Gíf oss

á þessum seinasta viðfunnar morgni,
svo ræðilega að minnast vors upp-
rifu morguns og endurlifgunar-
dags af grófinni, að vér lifa nætt-
um þenna dag og hvern dag héd-
anaf, eins og hann vera ætti vor
sldasti, og vér að komanda morgni
þúast ættum við að uppvakna til
óforgengilegs lífs, og heyrja voru
dóm, Amen!

Laugardags Dvöld-sálmur.

Lagid: Kom Andi heilasi.

Eit þafs sól þráðar sér, hallar tit degi,
eitt skeiðrúm endast hér, á líffins vegi.

2. O Gud! hvort annað ná, enn þá vor
ldur, auglþír engum þá, þdar ena ldur.

3. Nóg er að vitum vel: vort líf að endi,
og að það eins og þel, er þér í þendi.

4. Að um ofs annit sé þér, að fært
vor Fæder, hugþraustir vitum vér, víska
nóg það ee.

5. Þó dagfins flundum skeið, skjótt
fram að nóttu, bráði þennar ldur-leið,
að hjótri óttu.

6. Svo lífid braut er breið, til bana
líffins, og dauðinn eins er leið, aptur til
líffins.

7. Svo lífa sérhverr þ, sem sálást egi,
en andast eins og só, sem aldrei deyi.

8. Í þína umsjón. mín, ástrífi Gadíel
felum líf, bygd og bá, blundum svo gláðir.

Langardags Qvöld bæn.

Þíensamur er Drottinn, þolinmód-
ur og harla góðgjern, sem í
dag og alla umlídna viku, hefir oss
og allt vort svo dásamlega verndad
og blessad, að eckert brestur á allt
það góða, sem hann hefir lofad oss,
og vér höfum verid hæfilegir til að
þuggja. Lofad sé hans dhrdarfulla
nað ad eilífu, sem enn þá andspnt
hefir á oss stærð sinnar miskunar;
auklid vorn náðarfrest um eina viku,
og á henní yfiransíð oss margfold-
um velgjerdum í vöku og svefni,
med björg og blessun, blífd og vard-
veitslu, heilsu og hamingju, fyrir.

gæfð ofþ margar syndir, veitt ofþ
 margfeld gæði og marga uppört-
 ni til egin farfældar eblingar, til
 að verka vora fálubjálk með uaga
 og ótta, með dygd og gudhræðslu.
 Og! hvað erum vér, Dróttinn! og
 hvað eru vor verk þess verd, að þú
 svo mildilega hefir breytt við ofþ,
 og fódurlega leidd ofþ hringad til,
 já, vilt nú framvegis gjöra ofþ til
 góða? hversu ófullskomin er þó ekki
 vor dygd? hversu alvörulitil vor
 betran? hversu keld vor elska og
 vort þacklæti? hversu hvíkur vor
 hlýdni? hversu ávartarlitil vor
 gudræfni? æ! allir vér brjótum
 margfaldlega! snú þó samt ekki frá
 ofþ þinni, náð, yfirgefðu ofþ ekki,
 því þá erum vér glataðir. Fyrir-
 gef ofþ allar vorar misgjördir, all-
 ar dagfins syndir og víkunnar van-
 gættlu; miskana ofþ og heyr vora
 bæn, sakir þínar grúnlausu gæðsku
 og óbryggðanlegu náðar fyrirheita

í Jesú Kristi vorum Læknara. Í
hans nafni legjum vér oss óhultir
til hvíldar. Í hans nafni treyst-
um vér því, að þó þessi nótt verda
ætti vor sýðasta, muni dauðinn
sjálfur snúast oss fyrir hans danda,
í blessaðum værdar-blund, og æski-
lega lausn og frelsun frá allri eynd
og mædu; þá erum vér eilíflega
sæltr, Amen!

II. Daglegar Bæ:

Bæn á Sunnudögum.

Gilfi Gud! vor Gadir á himn-
um! vér lofum þig, og þeck-
um þér af hjarta fyrir allt gott,
sem þessi dagur, og allir aflifadir,
hafa oss fært frá þíni mildu hendi;
meira er það enn það metid verði,
og fleira enn vér fáum það talid;

Þó er sú þín miskunnin mest: að þú, fyrri Jesúm Krist vorn Lausnara, gæfð hefir oss, brotlegum mannsképnum, djörfúng til að falla þig vorn Gedur! O! hvíllkann hjærleika þú hefir oss auðspnt, að vér megum kallast þín börn. Já! sem Gadir hefir þú látid til vor tala í þínu orði í dag, látid vera oss við vondu, en hvetja til að vera gódir og stunda gott, svo vér gætum vord. óss njótandi hér og síðar. O! þú þitt ord, heilagi Gadir! Þú á oss, og helga oss hjálfr leifanum, í dygdinni og öllu frúðilegu dagfari, að vér lifad gétum þér til lofs og dýrðar, rósamir við þá traustu sannfæringu: að þegar vér kostum kapps um, að vera eins og þú vilt vér séum, þín góð og auðveip börn, minnir þú, sem trúlyndur Skapari og besti Gadir, allt vel til vor gjöra, og að lyttum niðtaka oss, börnin þín, í himna-

ríkis sælu, til að lifa þar og losa
þig um aldir og að eilífu, Amen!

Þan á Mánadögum.

Þér þessum vorn anda í hærðir-
nar til þín, eilífi alheimis Höf-
undur og Stjórnart! og í Jesú
nafni biðjum: æ! lát þitt ríki,
þína dýrd og dýrkun, saunleika og
dygd, eblast og útbreidast vor á
medal, í vorum húsum og hjört-
um. Rénn oss þú réttindi: að
vér stundum að gjöra öll vor verk
med vöndudu hugarfart, med dygd
og góðri samvitkun, eins og þína
þjónustu fyrir þínu augliti. Þú
góði Andi, o Jesú! fridar-, kjær-
leiks- og eindrægnis- andi, búi í
vorum hjörtum, stóri vorri um-
gengni, og farsæli vort húss-félag,
svo vér gladdir og rósamir lifa
mættum undir þíni stjórnun, vor
Gud og vor Lausnari! gladdir yðja
það vér gjöra egum, og vor skylda

þýdur, gladdir líða, gladdir bíða, uns
 vér álitumst hæfir að medtakast í
 þitt eilífa þýrðar ríki, Drottinn
 vor Gud! lofður um aldir, Amen!

Bæn á Þrídjudögum.

Smetanlega mikid hefir þú, góði
 Gud! lagt til vor, þína man-
 sképna, mikid í sköpuninni, mikid
 í forörgun, vernd og viðhaldi, en
 þó eluna mest í því, þú gífid hefir
 oss vilt á að viðurkenna þetta, að
 viðurkenna þig, eilífa æðsta vera!
 vorn Skapara, líf síns höfund og
 viðhaldara; allt sanar: að þú vilt
 oss vel, ætíð þid besta; æ! verði
 því á oss þinn góður og náðugur
 vilji! Kænn oss eptir honum að
 breyta í þaunum, ordum og at-
 höfnum, með varhygd og vakandi
 samvitsku, þegar vel gengur, en
 þolgæði og stöðugri von, þegar á
 moti blæð; þá verður oss, sem þú
 vilt; vér verðum þá, fyrir reynslu.

una, fullskonnari og hæfilegir til æðri sælu. nota, í því komanda og betra lífi, sem vor Lausnari Jesús hefir fýrt oss í ljós leidd, afrekað og fullvissad oss að lifnu þessu lífi, Amen!

Bæn á Midvikudögum.

Bér andvörpum til þínar gæðsku, þú orláti Gíafarinn allra góðra hluta! og í hópi þinna tallausu lifandi sképna, bidjum: Blessa oss Gud vor Gud! og gíf oss það vér dag hverna víðþursum til líssins vídurhalds, til nautnar, skjóls og svölunar lífamaðnum, og til ánægju vorum sálum. Blessa vort hús og handabla, vora ydja og erylði, svo vér lifad gétum mytsamir í vörum standi, oss og meðbræðrum þarfar; gétum með glödu gæði og góðri samvitsku neytt egla brands í sveita vors andlitis; gétum skýtt vörum góðvilja og vora trú ávartarsamt

við þurfandi, af því, sem þú gíf-
 ur oss. Já, blessa oss það þú bít-
 ir oss! gíf að vér þygjum það,
 handtérum og notum sem þínar
 gáfur, með greind og gúðrækt,
 ánægju og þakargjöld, þá verður
 það okkur nægilegt, notagott og blítt,
 að fyrir líkama voru og sálu, í Je-
 sú nafni, Amen!

Bæn á Fimmtudögum.

Með bljúguni og ydrandi anda-
 ákollum vér þig, o Guð! þú
 brötlegra manna eilífi miskunari!
 viðurfénnum þér vorar margfoldu
 ábyrðingar, með hverjum vér svo
 þrátt höfum gjert oss óntaklega
 þínar náðar, og í Jesu nafni bið-
 jum fyrirgefningar á þeim. Og!
 líknsami Gadir! þú þeckir vort stad-
 litla mannedli; þó vér optast höf-
 um viljann, opt líka vidleitni til
 eus goda, brestur oss tíðum átræði,
 tíðum líka stöðuglyndi til að fram-

ávæma það. Þorkénn vannætti
 þorinn; samverka vorum vilja, og
 ávarta vora vitleitni, að láta af
 illu, en læra gott að gjöra. Þitt
 dæmi, vor ljúfi. Lausnari! hvetji
 oss, og þinn andi styrki oss til að
 fyrirgefa og unna þélni góðs, er
 við oss kunnna afgjóra, svo vér fá-
 um komist sem nærst þínum fót-
 sporum, lífst þér í mannelfni, og
 eptir þínn orði og fyrirheiti verid
 fullvissir um fyrirgefningu vorra
 synda, Amen!

Bæn á Fostudögum.

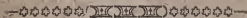
Ganni, trúfasti Gud! þú full-
 komnasti! þú besti! vor hjart-
 ang unan sé sem tíðast um þig að
 þenkja, þín verk að skoda, þinn vil-
 ja að stunda, og þína vegu að rek-
 ja, svo vér ekki leidumst í freistni;
 ekki látum oss tæla af villtra sýna
 og vondra dæma afmálsgum; ekki
 efast um, að ell þín stjórnan er við

og góð, allir þínir vegir einbernið og trúfesti. Leid ofs eptir þínu ráði og í þínum sannleika, að vér lærum rétt að meta stundleg gæði, svo að brúka heimin, að vér ecki misbrúkum hann, ecki spillum þínum góðu gáfum, né meidum sjálfa ofs. Styd ofs og styrk með þínum frapti gegn freistinganna ofurebli, að vér ecki föllum, heldur fáum stadist, varðveitt trúna og góða samvitstu til æfíloka, þá er ofs viss sigurkrausinn eptir þínum fyrirheitum, Amen!

Bæn á Laugardögum.

Bor hjálp stendur í þínum hendum, þú almiáttugi himins og jarðar Skapari! — æ! þann hugfralandi þánka! — Því vongladari vogum vér að biðja: mikla nú, góði Zadir! á ofs þínn mátt og þína niðkun, og snú frá ofs öllu því, sem þú einn þeckir að gæti ord-

id oss til skada á sálu eða líkama,
 æru eða velferd. Gef oss vits-
 munni að framganga forsjálega í
 helmi þessum; engum géfa hneit-
 un, engann skada í nokkru hlut,
 en vaka alljafnt yfir samvitsku
 vorri; hún fylgir oss lengst; hún
 gétur bæði glæði og skadad oss
 mest. O! það skoldi oss aldrei
 gleymast, hvort sem vér erum stadd-
 ir og hvað sem vér gjörum; þá
 gétum vér lifað öruggir í fastri trú
 og von um, að þú, vor trúlyndi
 Skapari! munir leida oss klak-
 laust gegnum líffins hættur og tor-
 færur, og lofs frelsa oss frá öllu
 illu, og hjálpa oss til þíns himn-
 eska ríkis; því þú ein megnar öllu
 að eilífu, Amen!

III. Hátíða Bænir.

Jóla . Bæn.

Lof og dýrd sé Gudi í hærstum
 hædum! sem eptir slau óran-
 sakanlega vísdóms- og miskunar-
 ráði, hefir frá eilífd fyrirhugað oss
 syndugum mennum, hjálpar med-
 al í sínum eingétnum elskulega
 Syni, Jesú Kristi, sem í uppsvöl-
 lingu tímans er af Föðursins skanti
 útgenginn, fæddur af qvinnu, og
 loquálinu undirvorpinn. Lof og
 heidur sé þér, Guds eingétni Son-
 ur! þú Föðursins dýrðar-hómi, og
 sanna-tíund hans guddóms veru,
 sem oss ert í heiminn sendur og
 gefinn til réttlætis, vísdóms, helg-
 unar og eilífrar sálshjálpar. Vel-
 kominn vertú oss, þinni Kristni!
 sem af þínum guddómlegu lærðóm-

um helgud og upplöst er, til að þekkja á brern hún trúir, og þá sælu arfleifð, sem oss öllum er, fyrir þína holdtefju og hringadbúrd, inngið i von eptirkomandi gæða. Velkominn vertú oss, o Jesú! vor blóðteingdi bróðir! sem með þinni blessaðri fæðingu, blessað og helgað hefir vora fæðingu. Þú gjörðist veikt og hjálparþurfandi barn, eins og vér; þú ert oss, að öllum syndlausum breiskleika, líkur orðinn, þú vilt því bera vorkunsemit með oss, þínum bræðrum, og styrkja með þínum krapti i öllum vorum breiskleika. Blessud og hátíðleg vertú oss þíu fæðing! veri hún svo andvyrðileg, sem hún annars; var fyrir heiminum; hún er oss þó, sem trúum á þitt nafn, trúlegt friðar-merki á milli Gud og manna, já, ríkingleg blessun. Gæða allra gæða, tímanlegi og eilíga. Ver nálggjum oss i þauktum

þínum Fæðingar-floði, og tilbið-
jum þig, helmsins Lærimestara,
géf oss að fylgja þínum fannseika!
vér ákollum þig, vorn Sálubjálpa-
ra, géf oss að standa stöðugum í
þínni vidurkénningu og Guðs ótta,
allt til æfíleika! vér þrífum þig,
born Dómara, æ! géf oss svo hér
á jerdunni að taka þínni fæðingu og
fæðingar notum, að vér á síðan
fyrir þínum dómi, áltast meðts-
um verðugir að innleidast í þína
dórd, og þar undirtaka og samþing-
ja með öllum himneskum hýrðs-
sveitum, Englum og útvöldum,
þínn lofgjörðar þríf að eilífu,
Hallhelújah!

Náðs-Bæn.

Gillfi aldanna Fadir! hjá þér eru
þúsund ár, sem einn dagur, og
einn dagur, sem þúsund ár; þínn
aldur er æ hinn sami, en oss flytur
hverr

hver dagurinn, víkan, árid, öldin,
nær tímans og eilífdarinnar alda-
mótum, nær enda vors aldurs og
dóminum. Döfluga strumur tíma-
ans hefir, bradar enn vér alvar-
lega fengum adgáð, borid oss enn
þá áfram um eitt ár, nær þessum
oss markverðu takmörkunum. D
vor Guð! óttaslegnir rennum vér
augum til umliðna ársins og þess-
ara takmarka; árid útrann, en
vér blygðumst ad líta til þessa af
oss misbrúkaða tíma. Vér med-
tókum af þinni Gæður-hendi allt
það gott til sálar og lífs, sem þín
milda forsjón sá oss fyrir þessu;
fleirstir nutu heilsu og hagsældu, á-
nægju og nægrar atvinnu; fleirst-
ir rífluglegrar bleßfunar af lopti,
jörðu og vœtnum, og bleßfunar í
storfum og útréttungum. Þitt
ord vakti oss af andvaraleysinu,
lýsti oss á dygdanna veg, og hrattti

ad stunda hann, en vér dæusheyrð-
umst við þinni raustu, og adhyllt-
umst öllu framar helmsins fláráðu
ginnfugar, meðtókum þitt orloft
og fædurlegu blessun þackárlítid,
og virðtum allt þetta, sem smá-
muni, þínar bendfugar með fald-
sinni, og dofinleika, þitt lánglind-
ar-gæd og miskun með uggleysi, ef-
eðli með forherðingu. **Q**ú vor
Gud! viljir þú í réttlætisdóm við
oss gánga, Drottinn! hverr fær
þá staddist? viljir þú með árinu enda
vora daga og þína náð við oss,
með hvílkri skælsingu meztum vér
þá eðli horfa fram ad því óttalega,
sem á eptir færi? en — vér bið-
jum, líkensamt Gadir! og vitum
þó eðli hvers biðja ber — vér full-
treystum þinni miskun, ad þú sjá-
ir vægd vorum, vonðsku háttum
stórum; ad þu með resþóckunni með-
taka viljir þá veikni losgjörð, sem
vér nú við þessí áraskipti, af innsta

hjartans grunnu frambernum sam-
 huga fyrir þig. — Ö! eilíft lof og
 ódauðlegar þackir séu þér, vor Fa-
 der! fyrir alla þína trúfesti og mið-
 un við oss, alla þína dásömu hand-
 leidslu á oss um aflidid ár. — Vör
 biðjum og fulltröystum þínum for-
 sjón, sem allt hínagad til hefir oss
 svo födurlega annast, að þú á í
 höndfaranda ári, láttir þitt sam-
 leiks ord vera lampa vorra föta
 og ljós á vorum vegum, sendir þau
 sanna vísdom í vor hjertu, þann
 vísdom, að óttast og elska þig, fram
 yfir alla hluti. — Vör fulltröystum
 þvi, að þú, sem miðunar þig yfir
 öll þín handaverk, og stjornar
 þeim öllum með svo mikilli um-
 hyggju, að enginn titlingur fellur
 á jordu án þíns Föðurs vilja, að
 þú, sem talid hefir öll vor höfuð-
 hör, og veitst á hverju vör höfnum
 þors, og af hverju not, sem oss er

hálfum hulid, munir, fyrir Jesú
safir, alla hluti við oss betur gjöra,
en vér skynjum um að biðja, mun-
ir þvi blessa, vernda og varðveita
oss alla á sálu og lífi á komanda ári;
blessa og styrkja vörn Konung, og
hans háa hús; blessa Kristninnar
Hofudstéttir hjá oss: Húsbjörn,
Baldstjörn, Kénnidóm; blessa einn
og sérhvern meðal þinna mann-
sképna; blessa vort nauðþreyngda
Fodurland, með haganlegri og frjó-
samri vedurátt, jardarinnar, haf-
sins og vatnanna ágöda, landsins
og líffins ávörtn; blessa hvers og
eins storf, ydu og sveita í ærlegri
sháun, vor ferðalög og útréttingar
á sjó og landi; vernda og blómga
réttshna kauphöndlun og viðskipti
manna á milli; bjóða hafinu, að
láta oss shna audlegd og blessun í
tje; bjóða, að himinninn ecki til
lengdar né til hallæris verði oss
sem járn, eða jerdin sem kopar;

bjóða styrjeld og drepsettum að
ganga fram hjá vorum veiklidada
og fámenna Hólma; bjóða hrigð
og þjóningum þeirra, er stynja
undir sjúkdóms og mötlettinganna
þunga, á þér þægilegri, og vorum
lídandi bræðrum heitugri tíð, að
snúast í gleðiríkan fegnud; já,
munir blessa lærðóms: mientir vor
á medal, og alla framfarar vid-
leitni í vísðómi og dygd, og lofsins
blessa oss alla með luckusælli ró-
femd og fríði; innbyrðis fríði og
ástfemi í voru landi; fríði á vorum
heimilum, að engin úlsbúð né tví-
drægni megi sundurslíta vor sam-
eginleg kjærleiks. og sambeldis-
bond; fríð í vorum hjörtum; sam-
vitskunnar dýrmæta fríði; þeim
fríði við þig, sem allur heimurinn
og hans glaumur eðli fær gífur.
Kænn oss svo að telja öll vor æfi-
ár mánuði og daga, að vér vífir

og forsjálir verðum, svo að brúka sérhvert ár og þess daga, á meðan nh ár og nhir dagar gefast oss, að vér óskélfdir vögum að mæta fyrir eilífdarinnar Dómsstólt, að lídnuní æfínnar árum, með reikning fyrir brúkum vorra ára og daga hér í heimi. Í Jesú dhírmæta nafni bíðjum og vonum vér alls þessa, mildirskasti Gnd og Gadir! hans vegna muntú því fylla alla vora naudpurft, eptir þínum dhírdar rík. Dómi, Amen!

Þ á f k a . b æ n .

Daudlegar þackir, dhírd og heid. ur sé þér, alvaldi Gnd! mikill að ráði, og mektugur í athöfnun, þú, sem með þínum völduga fraptti útleiddir af daudanum hinn mikla hírdrí saudanna, Drottinn Jesúm Krist! vér lofum og tilbíðjum þitt háleita nafn, og þínum þíma heilsufamlegu náð, sem nú er

optuber ordin öllum helmi, í vors
Endurlausnara dýrðlegu upprisu.
Nú hefir þú til fulls auglýst hann
ad vera þín eingétinn Son, heims-
ins Laufnara, ljós og lífgjafara;
nú er hans Lærdómur og Evangeli-
um innsláður og stadfestur, gud-
dómlegur sannleiki; nú eru öll þín
fyrirheit í Jesú Kristi uppfyllt og
ad eilífu sonud ad vera já og Almennt
já; nú eru lífid og ódandlegleikinn
í ljós leidd. Dandi! hvar er nú
þinn bróður og banvæna sigd?
Jesús lifir! svo þó vér deyum mun-
um vér þó lifa; lifa með þér, ó
Jesú! lifa eilíflega sælir. Dandi,
gróf og förrótinn! hvar er nú þín
sigur? Jesús lifir! og hefir með
sinum frídþægjandi danda og sig-
ursælu upprisu afmáð alla þína
skelftingu. svo þú ert nú ordin vært
hvíldar og geymslu herbergi til
dýrðlegrar endur-lífgunar öllum

Guds börnum. Nú kunnunum vér,
 midt í daudanum, sigribrósandi
 að söngja þér lof, góði Gud! sem
 oss hefir sigurinn gefid fyrir Drott-
 inn vorn Jesum Krist, já, vér er-
 um þess fullvissir, að þegar vér
 einungis kappkostum að berjast und-
 ir þínum merkjum, vor upprisni
 Lausnari! lifum og lifum eptir
 þínu dæmi, svo minnum vér að
 lýktum, sem þú, í þínum fræpti
 fé sigurinum haldid. Sé oss þín
 hátidlega upprisni minning, o Je-
 sú! í dag, fróptug upphvatning
 til endurnýngar lífdaganna fram-
 vegis, svo þegar vér til fulls afklæd-
 ast fáum forgengilegleikanum, að
 vér þá endurnýast mættum til veg-
 samlegs lífs og sælusfullrar skodun-
 ar þinna dýrðlegu dásemdar verka,
 vor Gud! lofaddir og blessaddir nú
 þéðan í frá og að eilífu, Amen!

Upp.

Uppstigningardags · bæn.

Háleitlega heidratur og vegsamt-
adur sértú af öllum tungum
engla og manna, Drottinn Jesú!
sem í þinni dýrðlegu uppstigningu,
upphafinu ert yfir allt hvað hátt og
háleitt nefnast má á himni og jörðu.
Ur dýptinni upphefjum vér vorn
huga og sálu í bæðirnar til þín, og
í heilögum hugleiðingum leitum
þess, sem þar uppi er, hvar þú ert,
vor bróðir Jesú! Hverr vill nú
framar áflaga oss, þín útvalin börn?
Þú Guð! ert sjálfur, sem réttlæt-
ir, hverr megnar þá að fordæma?
Þú Krísti! ert sá, sem lidid hefir
og dáiðu ert, já, miklu framar, þú,
sem upp aftur ert vakinn, þú,
sem setstur ert til Skapfarings hægar-
handar og bíður fyrir oss. O!
skyldinu vér nú, vora stuttu hérveru-
tld, lengur leita vorri ódauðlegu
sálu ánægju í svífulli syndarinnar

Kémtun, í gjólfri og heimsins fán-
 nýta hégóma, vér, sem egum sælu-
 fullan odandlegleika í vændum á
 himnum með þér, vor upphafdi
 Lausnari! Skyldum, vér meta
 fallvölt stundar. gædi fyrir vort
 ædsta góða, og niðursækva oss í
 munadarlífi, en ecki miklu framar
 hafa vora ungengni á himnum,
 hvar vor borgarréttur er, og hvað-
 an vér væntum Frelsara vors og
 Drottins Jesú Krists! Þágangad
 hefir þú, o Jesu! víssad oss veginn;
 drag þú vor hjörtu, laungun og
 vilja eptir þér í hæðirnar, svo vér
 ætíð gladir af voninni höfum vorn
 huga festann á því himnesta, ó-
 forgengilega, eilífa, og leitum oss
 unadseinda með því, að gjöra oss
 æ hæfilegri og hæfilegri til inn-
 gaungu í þá sælusfullu vistarveru,
 sem þú, vor Frelsari! ert undan
 oss gengið, að tilbúa oss með sjálf-
 um þér í himnaríki eilíflega, Amen!

Svitasunnubæn.

S þú sanðheilagi guddóms Andí! Andí ráðs og skilnings! Andí vidurkennningarinnar og ótta Drottins! Þú vor leidtogi og Lærimelst-
art til eilífs lífs! Þig lofum og dörkum, þig á kessum og tilbidjum
vér á þessari dýrðlegu Hátíð og Stiptunar-degi Jesú Krists Kirk-
ju á jörðinni: uppfyll nú vor hjörtu og vorn helgidóm með þinni guddómlegu sérlegri náðar nálgæð,
svo vor Gudspjónusta mætti ské með réttum anda, og verda þér,
vor Gud! vel þócknanlegt offur í dag. Lát þinn allt megnanda
kraft, sem volduglega útbryujadi og styrkti Jesú Postula til einard-
legrar sannleiksins vidurkennningar,
lát hann einig verkandi vera í vor-
um hjörtum, að vér fúsir og viljug-
ir hlýðnumist og fylgjum þeim vid-
urkænnda sannleika. **Upplös vorn**

skilutna, gíf oss vísðómi, greind
 og djorfúna til að þeckja vonda
 frá godu, dygd frá loftum; lyst og
 frapta til að fylgja sannleikanum
 og elska hann; hughreyfði og alvöru-
 gæfni til að yfirvinna sjálfa oss,
 allar freistningar, hræfni og hreck-
 vifi, og allt það þér er mótstæði-
 legt. Dýna vörn munu, hug og
 hjarta til að tala og þenkja um og
 víðfrægja þínar dásemdir. Helga
 vörn vilja til fústrar framkvæmdar
 alls þess goda, er þú gífur oss
 frapta og meðöl og tækisæri til, svo
 þér með orði og verki, í öllum hlut-
 um, orðid gætum verkfæri í þinni
 hendi, til að ebla Guds dhrd, verka
 þora sáluhjálp, og styrkja til að
 rótfeita kristindómsins fjærleiks
 anda á meðal mannanna. **QE!**
 helga þú oss í sannleikanum, víð-
 hald oss í trúnni, breinsa þórar
 samvitiskur frá öllum dauðlegum
 verkum; gjör oss freptuga, heita,

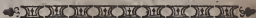
stoduga í bæninni, í lofgjördinni
og þacklætinu til Guds; ávartar-
sama í Gudhræðslunni, þolgóða í
þrautunum og vonglada í daud-
anum, að vér þá hafa mættum
þínn vitnisburd grundvalladann í
vörum sálum um það, vér séum
Guds börn og erfingjar eilífs lífs.
Bænheyr oss, góði heilaði Andí!
Þér sé lof og dýrd um allar aldir,
Amen!

Bæn eptir Predikun á Sunnu- og Helgi. dögum.

Lof og þris og þackargjerd sé þér,
mildirkti Gud og Fadir! að þú
létst oss, sem ráfudum í vanþeck-
lingar og villu-myrrum, uppreña
fagurt ljós þinna sannleíks orða,
kennðir oss að þeckja veginn til ei-
lífrar farsældar, nefnilega: þig
einann að vera sannann Gud, og
Jesúm Krist af þér útsendann, til

upplýsingar, betrunar og frelsis
 þínum mannasképnum; kændir oss
 að þekja þitt vísðóms ráð oss til
 leidréttingar, þínar ályktanir um
 oss, vorar skyldur við þig, oss
 sjálfa og vora meðbræður; kændir
 að þekja vora áðværdun til ævar-
 andi gleði og ánægju, ef vér að
 einsk hlýðnumst þínum fódurlega
 vilja, og kappkostum í öllu vortu
 líferni að láta í ljósi áværtu verd-
 uga þínni þekkingu og dýrkun, og
 trúlega fylgjum vors Meistarara Je-
 sú lærdómi og dygda dæmuni. O!
 að vér jafnan létum oss hugfast,
 að laga allt vort líf eptir þínni orði
 og vilja, daglega að taka fram-
 ferum í vísðómi og dygd, í stuttu
 máli: verða þér í fullkomlegleika
 æ líkari, þökknanlegt og verdugri
 til manna tignarlega nafns og
 fyrirheitna fullsælu með sjálfum
 þér. O! að síst þurfi rættast á oss:
 að Jesú lærdóms ljós hafi oss skín-

id, en vér þó frammar elskad van-
þectingar og andvaraleysisfins myrk-
ur enn þetta skjæra ljós, hvers
vegna Jesú af oss vandræddu orð
á síðan skulu dæma oss á efsta degi,
heldur að þessi líffins orð mættu
verða þinn fráttur til vorrar sálu-
hjálpar. O Gud! þú þeckir það
marga, er oss kann að tæla og af-
vega leida, vorn vanmátt og vorn
breiskleika, þín náð verðenni vor-
um vanmætti, og þinn fráttur
sé í vorum breiskleika máttugur,
Amen!

IV. Miðbárs-skipta Bænir.

Bæn í útgaungu Sumars.

Dagfríðanlega elíffa Bæra! vér
tilbiðjum þig vorn Gud,

vidurkennum þig vorn Skapara,
 Þockum þér vorum Belgjorara, og
 Skollum þig vorn Godur! Þú hefir
 ekki látid þig vera án vitnisburd-
 ar þetta aflidandi Sumar, heldur
 enn endrarnær. Þú hefir opinber-
 ad þig fyrir oss þinn orlóta gjafar-
 ann allra gæda, þar ed þú veittir
 oss svo margt og mikid gott, gaffst
 oss dagg af himni og fejoßamar
 árstidir. Þín blíða sól hefir skín-
 id yfir oss, opt vanþaklóta, án
 manngreinar álits; allt bendir oss
 til þin, og lætur þreifa ó þeim
 eilífa sannleika: Drottinn er all-
 um góður, og hann miskunar sig
 yfir öll sín verk, jörðin er full af
 hans góðgírni. Já, miskuna þig
 yfir oss, og sön oss þína godgírni
 framvegis, mildi Faðir! Blessa
 oss þínar gáfur, þær þín orlætis
 hönd rétt hefir oss gænum náttúr-
 una; blessa vorn Sumarsveita, öll
 vor heimilisfang úti og inni, sem

Þú gífst hefir oss greind og frapta
í þínum ótta að abla oss, svo vér
stáðist fáum Betrarsins óblíður.
Þegar sólarinnar fagra ljós fer,
við Betrarsins komu, að fjarlæg-
ast vorn kalda bústað, æ! Þá vertú
sjálfur vor hressandi vonar-sol og
blíðdar skjoldur gegn öllum sórum
hugar-sorgum, öllum þecktum og
óþecktum háskasendum; fyrirgef
oss tímans, líffins og þinna gáfna
misbrúkun; fyrí Jesú skuld heyr
þú vora bæn, álit vora þorf og
uppfyll hana, eftir þínum dýrðar
ríkðómi, Amen!

Bæn í innganggu Betrars.

Visðómsfulli aldaña Stjórnari,
vor Gud og mildiríski Gadir!
Þú hefir skapað Summar og Betur,
blíðt og stríðt, hverjútveggju þessu
megnar þú einn að stjórna þínum
mannsképnum til besta; þinn vis-
dómur er órausafanlegur, og þinn

vilji ómumbreytanleg gæðska, það
 er vor einka von og hugaun þinna
 veikn; alls þurfandi sképna, sem
 með tímaanna straum og tilfellaða
 biltungum framleldum vora óvissa
 dagatölu, sem æfintýri. OG! vér
 þekjum það og þöktum þína gæðsku,
 góði Gæði! sem verndad hefir oss
 svo dásamlega, og varðveitt allt
 til þessa tíma, að vér ecki höfum,
 svo að segja, steytt fót vörn við
 steini; þú hefir ecki einungis blíft
 oss við elsum stífunni aðidid. Sum-
 ar, heldur þar á ofan ríkuglega
 blessað oss af loptinu, jörðinni
 og sjónum, farsælt vora útbegi,
 og framboðid oss fleiri blessunar-
 gæði til ánægju og þarfa, enn vér
 höfum haft vit á að þuggja og
 færa oss í nyt; já, alla vora naud-
 þurft hefir þú uppfyllt, eptir þí-
 num dýrðar ríkdomi í Jesú Krísti,
 það víðurkennir nú vor sála með
 sonarlegu hjartans þaklæti, er

vér þenkum út í þína óunþreyttu
 guddóms vernd og viðhöndlun við
 oss aflíðid Summar. QE! vér þof-
 tinn verid ómaklegir þinnar náðar,
 en þú hefir oss í tje látid mífkar
 gæðsku gnóttir, og þó vér þefum
 ekki ætíð fengid vorar ómettanlegu,
 já, opt skáðlegu óstir uppfylltar,
 meguni vér þó prísfa þína viðdóms-
 fullu góðgyrni, sem veitir oss það
 eina, er þú sjer oss fyrri bestu, og
 því bljúgir og ydrandi vídurkénna:
 minni erum vér allri þeirri míf-
 tinseni og trúfesti, er þú hefir
 áíðsýnt oss, já, of óverdugir erum
 vér til að þora að vænta þess sama
 af þér framvegis. En fyrir Jesú
 vors bróðurs satir, satir þínnar
 eggu órjúfanlegu Guddóms fyrirs
 heita, vörtu oss framvegis náðug-
 ur á komanda Betri. Tak oss að
 þér, sem faðir, vér viljum vera
 þín börn, og sent börn felum vér
 oss með lífi og sálu og öllum efni

um á þitt miskunar vald; vertú
 vor hlífd í háskanum, vort hæli
 í naundunum, vor leiddogi á öllum
 vorum óvissu stigum, já, vertú
 vor allra Gadir og Gud í Jesú
 nafni, í hans nafni biðjum vér, í
 hans nafni bæniheyr oss, Amen!

Bæn í útgaungu Vetrar.

Með glæðrænum anda og lofsöng-
 jandi túngu þrífum vér þig
 vor Gadir og Herra himins og jard-
 ar! vor hjálp stendur í þínum
 höndum; þú miskun og trúfesti er
 stöðfest yfir oss, þínum skynjandi
 sképnum, frá öndverdu heims, frá
 því til þyns, í stríðu sem blíðir.
 Vetrarins herkur og harðvidri
 gjörir þú að þínum þénurum, hagl
 og eldingar að þínum sendibodum,
 er kenna ega oss varúd og viturlega
 tinnans brúkun; þú mentar oss
 þannig, góði Gud! til æðri full-
 kommunar síðarneir; þess vegna

prísar vor sála þig, og þacklát vid-
urkennir: allt er af þér með vís-
domi ridur skipað, allt þitt ráð, öll
þín stjórnun og vegir eilífr speli og
gæðska. Þú ert verndari hins vel-
ada, sent ráðvandur treystir þér;
vort örugga athvarf hefir þú ver-
id á tíma neyðar og mannauna.
Þenna Betur, eins og allar affidu-
ar æfistundir, því skulum vér af
hjarta á þig vona, og gledja oss
við þá vissu: að þú svo fúslega
bjálpar. Þú gefur Sumar og
Betur, skín eptir skúr; þú troytar
að sonum, en ofurgéfur þó ecki
daudanum. Lofaður sé Gud! sem
leidd hefir oss lífs og heila fram
að þessa Betrar enda, forsofgað
oss og frelsað frá morgnum þeck-
um, en þó víst ótal fleiri óþeck-
um háskasemdum. Þagna skulum
vér því og gladdir segja: lofað sé
nafnid Drottins að eilífu! Amen!

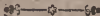
264

Bæn í inngangungu Sumars.

Þegsamad sé þitt dýrðarfulla nafn að eilífu, alvöldugt tíu-anna Stjórnari! Þitt ord, Drottinn! er Sannleikurinn, og þín fyrirheit bregðast aldrei; þú býður, svo skéður það, þú skipar, og það stendur svo, þín stjórn er dásamleg, og þín niðurráðan í náttúrunni ráðast ekki um aldur og æfi; þú hefir skapað Sumar og Vetur, ljós og myrkur, frost og hita, blíðt og stríðt, allt hefir þú það tilfett til þyrfa oss þínni skýningu; sú vísðóms skipan stendur ein þá stöðug: Veturinn er aflidinn, en Sumarid tekur við; lof sé þér fyrir lidnar lífs stundir! já, eilífar þakir séu þér fyrir hlífð og viðhald, björg og blessun, og allt gott oss veitt og æðid til lífs og sálar á aflidnum Vetrí! Því frammar, sem vér höfum verið komnir uppá þína

náðugu varatekt, því óþreifanlegri
 hefir þú andshnt oss hana; þú hefir
 hlíft oss fyrir verdskuldudu synða-
 straffi, fyrir slísum og lístjóni, eng-
 lu almenñ neyð hefir náð að granda
 oss, eða voru fjæra Godurlandi;
 allar Þetrarins óblíður, allar þín-
 ar fædurlegu bendíngar til vor,
 hafa stíladar verid með nágvæm-
 nstú vægd og vorlunsemt, já, öll
 þín viðhöndlan, ráð og vegir yfir
 oss, hafa verid einstjær miskun og
 og trúfæstí; vér höfum synðgad,
 vér höfum verdskuldad reidi, en
 þú hefir andshnt oss náð, æ! lát
 hana framregis viðhaldast yfir oss
 í Jesú nafni! gef oss með nðu
 Sumri nðu blessun! farsæl oss
 þínar gáfur, þitt lán og allar skép-
 ur; farsæl vora útreit, vort ervídi
 og atvinnu, og allt það vér tofum
 oss fyrir hendur til sjós og lands, í
 þínum ótta. Bjóð lopti, jörð og
 sjó að færa oss þína blessun, en

gíf oss með þacklæti og sonarlegri
 andmólt að taka við þvi öllu, hvert
 það verður mikid eða lítid, sem
 þín spæti álitur þéanlegt að úts-
 hluta oss, til hagsældar og nota, af
 jafnnessum gædum þetta Sumar-
 Ebl hjá oss stöðugt trúnaðar-traust
 til þinnar forsorgunar, og vard-
 veit oss frá óþarfa völi og heid-
 inglegri búlsorg. Þú, vor himn-
 estí Fadir! veitst hvers þér við-
 þurfum, uppfyll alla vora naud-
 þurft, eptir þínum dýrðar ríkdómi
 í Jesú Krísti! Í hans nafni bir-
 jum þér gladdir Sumarid; gíf að
 það verði oss blessunarrík og nota-
 sæl undirbúnings- og fullkomun-
 ar-tíð, til ríkinglegrar uppkéru á
 síðan í eilífðinni, Amen!

V. Saframentis Bænir.

Skrifta · málin.

Mín hjæri, verdugi Gadir í Kristi!
 eg bíð Yður: að heyrast
 mína játningu, uppfærast mína
 gæðræfni, hugga mig með Guds
 orði, og svo boda mér sannhydrandi
 óvittun synda mína í Jesú nafni.

Eg aum og syndug manneskja
 játa alnóttugum Gudi og öllum
 hans stórmættum, en afneita mín-
 um og hans óvinum, synd og öllu
 ógudlegu athæfi. Líka meðkenni
 eg fyrir Gudi og Yður, mín hjæri
 Gadir! að eg er tekur í óteljandi
 myndum í gegn mínum Gudi og
 Skapara. Eg meðkenni: að eg
 hefði móti hans vilja og bodordum
 D brot.

brotid í þannfurn, ordum og verk-
um, og þá sjaldan eg hefi rétt ein-
læglega viljad gjera það góða, hef-
ir þó jafnan lóðað við mig það hid
vonda. **Q!** þetta ángrar mig nú
af hjarta, og vil eg því feginn allra
minna synda yðrast, þeim afláta
og viðsjá með réttri trú og traust
til Guds miskunar, fyrir Jesúni
Krist minn Laufnara. Eg endur-
nþa nú alvarlega það heit og lof-
ord fyrir Guds allþýgna auglitt
og Yður, að láta mér daglega
framfara í öllu góðu, eptir minns
Frelsara dæmi, hvers þíau og danda
endurminningu og halda vil í dag;
Gud vörðist að gefa mér náð sína-
þar til í Jesú nafni, Amen!

Þan fyrir Skriftir.

Mansaka mig, o Gud! og prófa
mítt hjarta! gef mér að þess
ja, hvert eg hefi einlæglega elað
þig, og hvert eg hefi alvarlega

látid mér vera umhugad um minn
 fristundum. Dyna minn skil-
 ing, svo eg lært rétt að þeckja sjálf-
 ann mig, að eg ecki, mér til skada,
 dragi sjálfann mig á tólar í þvot,
 sem mest áridur, í minnum sálu-
 hjálpar. efnum, né gjört lítid úr
 sundunum, sem þú hatar. Minn
 Gud! eg vil nú, fyrir þínum al-
 skynu augum, ransaka mitt hjar-
 ta og mitt framferdi; eg vil ecki
 fyrir neyta hells og blóðs míns
 Frelsara, heldur einn eg með vinnu
 gæti sagt, að eg sé hans sannarleg
 barn, er framvegis vilji leitast
 við að hlýdnast og breyta eftir hon-
 um. Gef mér hér til afsíð þíns
 góða Anda, minn Gud! eg vil nú
 ganga fram fyrir þinn þénara, og
 meðfenna þér og honum minnar
 syndir; æ! fyrir þér gét ecki dul-
 til, það mun fyrir þínum dómi á
 síðan opslabert verða öllum engl-

um og mennum, hverr eg er.. Lát
 mig því, minn góði Gud! ecki
 seltja sjálfann mig, heldur með
 hræfnislausu hjarta framkoma fyrir
 þig í dag og ætíð, Amen!

Þæn eptir Skriftir.

Ósa þú Drottinn, sála min! nú
 ent eg þess viss, að Gud hefir,
 fyrir minn Grelfara Jesú Krists
 skuld, fyrirgefið mér allar minar
 syndir, þegar eg að einu efni þau
 elsku og blóðns heit, er eg nú van
 minnum Skapara; eg hefi ecki átt
 að forþénad enn straff, en Gud
 hefir andshnt mér náð; hans Son-
 ur er á krossinum dáinn líka fyrir
 mig, svo eg mætti lifa. Nú vil
 eg framvegis, til þökkunnar min-
 num Gudi og Grelfara, sem svo
 mikid elskadi mig, hata allar synd-
 ir, og í öllu ástunda, að blóðnast
 hans bodordum; þessu hefi eg nú
 lofad þér, minn Gud og minn

Frelfari! lát mig aldrei í minni
 umgengni gleyma þessu lofordi,
 þá verd eg verdugur þorð. gæstur
 við míns Frelsara ævoldmáltíð í
 dag, og fæ þá fullvissu um minna
 synda fyrirgefningu, sem eg gét
 huggað mig við í lífi og danda,
 Amen!

Þan fyrir Þerðingu.

Svo syndugur, svo óverdugur,
 sem eg er, svo vill þó minni
 Frelfari unna mér þeirrar náðar,
 að eg má nú framkoma að hans
 háborði, til að meðtaka þar hans
 líkama og blóð, svo sem þant og
 fullvissu um minna synda fyrir-
 gefningu. **Q!** minn Guð! gef
 mér náð til að kaunast við, þrad
 grunnlaus þess elsta er; Guðs
 Sonur, sjálfur Þedursins ljómi,
 þriggisti fyrir mínar syndir allt í
 dandann; Guðs Sonur sveitir
 D 3 blóð.

blóðinu undir mitt og alls hefning-
 ing synda-sekt; Guds Sonur læt-
 ur sig fjetra, spotta, hudsirðia,
 þyrnum króna og á krossinn negla,
 til að endurleysa mig, sem var
 hans óvinur; Guds Sonur legg-
 ur lífid ut fyrir mig, er sekur var
 eilífs danda. Hversu dýrt verði
 em eg kærptur! Hversu öldungis
 heyrí eg, með öllum krotptum sál-
 ar og líkama, mínum Trélsara til,
 sem svo heitt hefir elskað mig! með
 þessum þaunfum vil eg ganga upp
 að þínu bordi, minn guddómlegi
 ástvinur! Þakklátur yfirvega þína
 ómetanlegu elsku til mín, og upp-
 örfa með þennu hjólfarni mig, til
 að lifa þér hédanaf; styrk mig þat
 til, mín Gud! með þínum Anda,
 í Jesú nafni, Amen!

Þan eptir Bergíngu.

D! hvad mikid á eg að þakka þér,
 minn Trélsari! eg get ekki

med ordum útmálad stærð þinnar,
 elsku? eilíflega vil eg elska þig, því
 þú hefir óútsegjanlega elskad mig.
 Þér hefi eg að þacka fyrirgefningu
 minna synna, Guds náð, rósemi
 samvitskunnar og eilíft líf. Lát
 mig aldrei gleyma þessum ómetan-
 legu velgjörð. æ! hédan af vil
 eg flýa og fjarlægja allar syndir, svo
 eg misfi ekki þína náð. Min-
 nara, minna minna, min ædla
 sæla sé sú: að elsk þig, hlýða þér,
 fylgja þínu dögda dæmi, og full-
 um míns lífs gæðfnum að gjöra
 það, sem rétt er og þér vel þókn-
 ast. Gef mér þar til náð þína og
 aðstoð, svo megna eg allt fyrir
 þig, Amen!

VI. Ferda = Bannir.

Landferdamanns Bann.

Góði Gud! þú verndarinn allra þeirra, sent á þig treysta! í þínu nafni áforma eg nú mína reisnu; vertú mín fylgd og minn vegvísari, svo kann mig ekkert slit að henda? Þér fel eg mig nú eg mitt áform, þú einn kannt að farsæla mín fyrirtekti; vertú mér nú og jafnan nálægur með náð þinni, og vörðstú að greida hvert mitt spor mér til heilla. Afvend frá mér öllum slisum, hættum og ólucku tilfellum, og ber mig svo á þínum höndum, að eg steyti ekki fót minn víð steini. Gef mér farsællega að útrétta mín erindi í þínum ötta og eptir þínu bði, mér og mínum meðbræðrum til nota,

og leidd mig svo heilann og gladdann
 heitni aptur; þá vil eg þakklátur
 þísa þína gæðsku, sem aldrei of-
 irgéfur þá, er örneggir fela þér sin
 efni, og í Jesú nafni setja á þig
 einann trú og von, Amen!

Sjöferdamanns Bæn.

Almáttugi Gud! þú ert sá vissi eg
 góði höfud-sképnauna Herra,
 og undir eins minn fadir! ítrausti
 þínar náðar-ríku handleidslu, bir-
 ja eg nú, veit og hjálpar þurfandi
 manneskja, þessa hættusömu sjö-
 ferd; þú þeckir best þær hættur,
 sem mér og voru litla skipt búna-
 eru, af óstöðugu sjáfarings hafi, er
 afmálar mér. Dandans áminnd á
 hverri öldu, sem ris um fríng þessi
 veiku skipð-bord, er bera mitt líf;
 æ! vertú nú míns lífs verndari,
 minn leiddtogi og minn besti foru-
 nautur, því hverjum skyldi eg þora
 að trúa fyrir mér, ef ekki þér, minn.

almáttugi Gadir og trúfasti Isf-
gjafari! banna þú þínum skép-
um, vindi og sjó, að granda minn
og ver allra lífi, þá hlýða þær.
Gef ofsjáalega að geta sjed við
ellum fyrirsjáanlegum hættum af
blindskerjum, bodum, gryning-
um og edru; en afvend sjálfur
þeim óþektu. Uppljáf þíni mildu
hend, og send þú of þína blessun!
Blod sjáfarins afgrunni að opna
sitt ríka skant, til að uppfylla vor-
ar nauðpurftir. Þér fel eg
mig með skipt og varnadt, leid þú
of alla farfællega, og vernda of
væ ellu tjóni, þá viljum vér losa
og prísfa þína gæðsku, sem svo dæ-
falega annast sín börn. En sé
það þínn náðugur vilji, að þessi
reiða skuli verda vor danda gángur,
o! svo gef mér og of ellum vel
viðbúnum að mæta voru jidasta.
Í þínum höndum er vort Isf, gjör
þú við of eptir þíni velsöcknum,
vertú að eins vor Gadir, og gef

oss eilífa hvíld og sælu hjá þér, fyrir þess blesaða meðalgangara Jesú Krísts forþénnustu sakir, Amen!

Vert um góðann Afgang.

Miskunsaði Gud og Faðir! Þú einert Herra líssins og dandans, minir tímar standa í þíni hendi, þú hefir, eptir vísðómi þínum og gæðstu, ávarðad mínna dagatal; þar víð hughreysfir sig mín andi, er eg þenki fram á mína óvissu endaglyft; æ! þú ein veitst hvað margá edur fáa daga eg á nú eptir ólifada; gíf mér því varengdarfamar að brúka og telja mínna daga, því óvissari sem eg er um þeirra tolu og þeirra endaglyft; þetta veit eg, að mér, eins og öllum mönnum, er eitt sið ásett að deyja, og þar eptir kénur dómurinn, æ! gíf mér víslega að búa mig þar undir nú strax í mínum heilbrigðu dögum, svo eg lært fái að deyja, áður en eg dey; gíf mér opt og alvarlega að þenkja

um mína burtför, grófina, dómið og
 eilífdina, svo mun daudans umþenk-
 ing aptra mér frá morgnum syndum,
 en gjöra mig ástundinnarsamann í
 því, sem gott er og ebla má mína sonu
 farsæld; daudans sífellda endurníð-
 ing mun gjöra mig athugasamari
 um sjálfamt mig, vareygðarsamað
 í medlæti, og vongóðan í mótlæti.
 Og þá míu dauda stund lofs aðkém-
 ur, gef mér, o Jesú! í fróptir þína
 dauda, að yfirvinna allar daudans
 ógnanir, svo eg mætti vel tilreiddur,
 með glæðri von og óskélsdri samvit-
 stu, skilja við heim þenna með öllu
 því, er mér vænt um þykir í hon-
 um, og inleiddast í þá sælu víst, sem
 þá hefir mér og öllum þínum trú-
 ndum afrekað fyrir þinn dauda,
 Amen!

nam non no-issent, nisi lex dixisset: non con-

8. Lex Moralis quæ comprehendit
ego est perfecta.

Ps. XIX. 8. Lex Domini perfectu est.

Deut IV. 2. Non superaddetis verbo quod precipio vobis, et
non detrabetis de illo, ut custodiatis præcepta Testam. Dei vestri.

259. Lex moralis non potest post ipsam ab
illo homine impleri; jure tamen Deus ab hominibus
exigit quod in creatione dederat.

Rom. VIII. 3. Impossibile legis dum infirm abatur per carnem,
Deus qui suum ipsum filium misit in similitudine carnis
peccati præstitit, & pro peccato condemnavit peccatum in carne.

Luc. XII. 48. Apud quem depositum fuerit multum, amplius
reposectur ab eo.

260. Lex moralis habet usum triplicem: *Politicum* ad societatis humanæ tanquillitatem, per
externis sceleribus perturbetur. *Pædagogicum* ut
perducatur homines ad notitiam peccati & salutem
nem. *Didacticum* ut sit credentibus & iustis
regula vitæ, ne sectentur cultus electitios.

I Tim. I. 9. 10. Lex iusto non est posita, sed ex electis &
obedientibus: &c.

Rom. III. 20. th. 83. Gal. III. 24. th. 105. Matth. 23. 9
th. 246.

261. Decem præcepta *Decalogi* dividuntur in
duas tabulas, quarum prior agit de amore Dei
superior de amore proximi: ad priorem tres, ad po-
steriorem septem præcepta pertinent.

Matth. XXII. 7 & 9. Dilige Deum tuum
omni corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota cognitione tua
hoc est primum & magnum mandatum: Secundum autem
hæc est hæc: diliges proximum tuum sicut te ipsum.

262. Lex ceremonialis fuit mandata
tribus à populo Israëlítico usque ad mortem.

